



УДК 347.4

ПОСЛУГИ. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Студ. В.С. Якимчук, гр. БП-2-17

Студ. Г.Л. Амбруш, гр. БП-1-16

Науковий керівник доц. А.А. Телестакова

Київський національний університет технологій та дизайну

Мета і завдання. Метою даного дослідження є визначення поняття, підстав та умов договорів про надання послуг.

Завданням є характеристика змісту зобов'язань, що виникають з договорів про надання певних послуг.

Об'єкт та предмет дослідження. Об'єктом дослідження є поняття договору про надання послуг.

Предметом дослідження є теоретичні та практичні питання правового регулювання договорів надання послуг.

Результати дослідження. Теоретичною основою дослідження є праці таких науковців-цивілістів, як Я.М. Шевченко, С.В. Антонова, В.Л. Суховерхого, А.М. Савицької, А.А. Телестакової, Р.А. Майданика та інших.

За договором про надання послуг одна сторона (виконавець) зобов'язується за завданням другої сторони (замовника) надати послугу, яка споживається в процесі вчинення певної дії або здійснення певної діяльності, а замовник зобов'язується оплатити виконавцеві зазначену послугу, якщо інше не встановлено договором (ст. 901 ЦК України).

ЦК України передбачені такі види послуг: перевезення, страхування, транспортне експедирування, зберігання, доручення, комісія, управління майном та інші.

Так, згідно з вимогами ст. 902 ЦК України:

1. Виконавець повинен надати послугу особисто.
2. У випадках, встановлених договором, виконавець має право покласти виконання договору про надання послуг на іншу особу, залишаючись відповідальним в повному обсязі перед замовником за порушення договору.

Останнє пояснюється розподіленням ризиків невиконання зобов'язання, що має місце в цих договорах.

Незважаючи на різноманітність, усі зобов'язання з надання послуг традиційно поділяються на зобов'язання з надання фактичних послуг (перевезення, зберігання), послуг юридичного характеру (доручення, комісія), а також послуг як фактичного, так і юридичного характеру (транспортне експедирування, агентування), що залежить від характеру діяльності виконавця.

Розглянемо конкретний приклад договору про надання медичних послуг. Відповідно до Постанови КМУ від 11.07. 2002 р. № 955 «Про затвердження Програми надання громадянам гарантованої державою безоплатної медичної допомоги», медична допомога – це вид діяльності, який включає комплекс заходів, спрямованих на оздоровлення та лікування пацієнтів у стані, що на момент її надання загрожує життю, здоров'ю і працездатності та здійснюється професійно підготовленими працівниками, які мають на це право відповідно до законодавства.

Договором про надання медичних послуг, як правило, оформляються відносини між приватними медичними установами та клієнтами (пацієнтами).

Я погоджуюсь із думкою В.Л. Суховерхого та А.М.Савицької, що відносини з приводу надання медичної допомоги є предметом цивільно-правового регулювання. Дана



позиція обґрунтовується тим, що основою надання медичної допомоги є договір, і цей договір за своєю природою є цивілістичним.

Як вважають окремі вчені, медична послуга має притаманні лише їй спеціальні властивості (ознаки) і до основних з них зокрема належать наступні: вона невідчутна і не може бути збережена, її не можна відокремити від джерела, непостійна за якістю, не має чіткої товарної форми і споживацьких властивостей. Крім того, як стверджує С.В. Антонов, згідно із Законом України «Про захист прав споживачів» медична організація як виконавець послуг зобов'язана вчасно надавати споживачеві необхідну, повну і достовірну інформацію про послуги ще й для того, щоб забезпечити право споживача на вибір медичного закладу та лікуючого лікаря.

Договір про надання медичних послуг є найпоширенішою підставою виникнення цивільних правовідносин з оплатного надання медичних послуг. На даний договір поширюються загальні положення цивільного права про правочин і договір. Тому договір про надання медичних послуг слід розглядати як домовленість сторін цього договору (пацієнта і медичної установи) у формі погодженої з медичною установою згоди пацієнта на надання медичної допомоги згідно із загально-цивільними умовами дійсності та набуття чинності договором.

Цей договір є консенсуальним, оплатним, строковим, двостороннім правочином з надання медичних послуг.

Строк договору про надання послуг встановлюється за домовленістю сторін, якщо інше не встановлено законом або іншим нормативно-правовими актами (ст. 905 ЦК України). Предметом цього договору є надання послуги, яка споживається в процесі вчинення дій або провадження медичної діяльності.

До договору про надання медичних послуг застосовується положення глави 63 ЦК України «Послуги. Загальні положення» (ст. 901-907 ЦК України), якщо це не суперечить суті цього зобов'язання.

Згідно з чинним законодавством споживач має право розірвати договір про надання послуги у будь-який час, сплативши виконавцеві частину ціни, пропорційну частині наданої послуги, до отримання повідомлення про розірвання вказаного договору. Споживач зобов'язаний також відшкодувати виконавцеві збитки, заподіяні розірванням договору, у межах різниці між частиною ціни, спланую за надану до отримання повідомлення про розірвання вказаного договору послугу, та ціною всієї надаваної послуги.

Висновки. Отже, згідно зі ст. 907 ЦК України, договір про надання послуг може бути розірваний, у тому числі шляхом односторонньої відмови від договору, в порядку та на підставах, встановлених ЦК України, іншим законом або за домовленістю сторін. Порядок і наслідки розірвання договору про надання послуг визначаються домовленістю сторін або законом.

Ключові слова: послуги, договір про надання послуг, медична послуга.

ЛІТЕРАТУРА

1. Цивільний кодекс України : Закон України від 16.01.2003 р. № 435-IV. Відомості Верховної Ради України. 2003. №№40-44. Ст. 356
2. Майданник Р. А. Договір про надання медичних послуг / Р. А. Майданник. – Київ: Юстиніан, 2007.
3. Постанова КМУ від 11.07.2002 р. № 955 «Про затвердження Програми надання громадянам гарантованої державою безоплатної медичної допомоги».
4. Телестакова А.А. Сутність послуги як об'єкту цивільних прав / Держава і право: Збірник наукових праць. Випуск 33. – К.: Ін-т держави і права ім. В.М. Корецького НАН України, 2006. – С. 665-670.
5. Телестакова А.А. Правове регулювання відносин з надання послуг / навч. посіб. – К.: Центр учбової літератури, 2010. – 160 с.